

[Wamberg.]

vil alene blive brugt til noget andet tåbeligt af den siddende regering. Præstehøjskolen er det eneste sted, hvor præster kan få efteruddannelse, og selv teologer bør have samme mulighed for efteruddannelse, som alle andre faggrupper i dette land har.

Endelig tilsigter dette lovforslag blot nogle mindre, nødvendige tekniske ændringer af den eksisterende lov, der allerede er blevet nødvendige på grund af højskolens flytning — i øvrigt uden at være forbundet med forøgede offentlige udgifter.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke udvalget for den behandling, mine forslag har fået i udvalget. Der har jo, som det er fremgået indtil nu af diskussionen, ikke været fuld enighed i udvalget. Fremskridtspartiet har haft repræsentanter i udvalget, som ikke har kunnet tilslutte sig forslagene.

Jeg lagde mærke til for et øjeblik siden, at hr. Tandrup Jensen udtalte, at oplysning var lig med fremmedgørelse. Jeg har egentlig ikke mange bemærkninger til ændringsforslagene, ud over at jeg på baggrund af denne bemærkning kan sige, at når oplysningen efter fremskridtspartiets opfattelse er lig med fremmedgørelse, så er det mit indtryk, at der ikke er megen fremmedgørelse i fremskridtspartiet.

Tandrup Jensen (FP):

Jeg vil straks sige, at jeg sætter meget stor pris på kirkeministeren, men det giver altså et lille skår, når kirkeministeren slipper så nemt om ved at fortolke det, jeg udtalte mig om. Jeg har absolut ikke udtalt mig om, at oplysning skulle virke fremmedgørende, men jeg har — mener jeg selv — givet udførlige anvisninger, hvad angår netop dette specielle tilfælde, hvor sagen ligger helt oplagt for mig — og for mange andre i dette land, ikke alene i denne sal, for det er en ting, jeg har diskuteret meget ude omkring i de kredse, hvor jeg færdes, og hvor der er mange tilhængere af den danske folkekirke. Efter det foreliggende vil det komme til at virke fremmedgørende, men man kan ikke heraf drage den konklusion, som kirkeministeren drog.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 1 udgår, forkastedes ved, at § 1 med den foretagne ændring
vedtoges med 111 stemmer mod 21; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes ved, at § 2
vedtoges med 111 stemmer mod 20; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes ved, at § 3
vedtoges med 113 stemmer mod 20; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 4
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og § 4 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 angående titlen betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 og 3-5.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.
(Lovforslag nr. 144. Fremsat 15/1 76. Første behandling 13/2 76. Betænkning 6/5 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.